

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/103/2013
Identifikačné číslo spisu:	5010200532
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5010200532.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov: 1/ Žiarec, poľnohospodárske družstvo, so sídlom Tvrdošín, IČO: 00 191 175, 2/ Ing. I. W., CSc., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., obaja právne zastúpení Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, AK so sídlom Zubrohlava 215, proti odporcovi: Okresný úrad Tvrdošín, so sídlom Medvedzie 254, Tvrdošín, (predtým Správa katastra Tvrdošín), za účasti vedľajších účastníkov konania na strane odporcu 1/ Ing. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., 2/ Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1993/2006 zo dňa 03.05.2010, na odvolanie navrhovateľov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/37/2010-241 zo dňa 22. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 23Sp/37/2010 - 241 zo dňa 22. apríla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 23Sp/37/2010-241 zo dňa 22. apríla 2013 Krajský súd v Žiline potvrdil rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín č. V 1993/2006 zo dňa 3. mája 2010, ktorým bol zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy registrovanej pod č. V 1993/2006 uzavretej dňa 20. decembra 2006 medzi účastníkmi - Poľnohospodárskym družstvom ŽIAREC, so sídlom v Tvrdošíne, ako predávajúcim a Ing. I. W., CSc. ako kupujúcim, týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k pozemkom C-KN p. č. 12234/8 zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m² a C-KN 12234/15, zastavané plochy a nádvoria o výmere 619 m², k. ú. R., vytvoreným geometrickým plánom č. 2/2005, vyhotoveným dňa 13.09.2005 z pozemku, pozemno-knižná parcela č. 7201, evidovaného pôvodne v PKN vložke č. 287, k.ú. B., v celosti. Odporca v odôvodnení uviedol, že prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal vo veci protest prokurátora zo dňa 04.02.2008, ktorý spochybnil vlastnícke právo prevodcu, preto v danom prípade bolo konanie podľa § 31a zákona č. 162/1995 Zb. o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „Katastrálny zákon“) prerušené. Následne odporca preskúmal predloženú kúpnu zmluvu, resp. aj ostatné listinné dôkazy

predložené ku vkladovému konaniu, pričom zistil, že nie je zrejmé, ktorá časť pozemno-knižnej parcely č. 7201/a je práve tou časťou, ktorá bola, resp. nebola oprávneným osobám priznaná alebo nepriznaná a z ktorej bola po zameraní geometrickým plánom č. 2/2005 vytvorená CKN parcela č. 12234/8 a č. 12235/15, k. ú. R.. Dospel preto k záveru, že oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou bolo spochybnené vo vkladovom konaní a nebolo preukázané vlastnícke právo predávajúceho.

Krajský súd uznesením pod č. k. 23Sp/37/2010-199 zo dňa 08.08.2011 rozhodol tak, že pripustil do konania na strane odporcu ako vedľajších účastníkov konania Ing. H. B. a Q. E.. Nepripustil do konania na strane odporcu ako vedľajšieho účastníka Urbárskych spolumajiteľov, pozemkové spoločenstvo Tvrdošín. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2011.

Krajský súd v Žiline v predmetnej veci po vykonanom dokazovaní, ktoré vykonal v intenciách ustanovení § 250i ods. 2 O.s.p., za použitia ustanovenia § 250i ods. 1 vety druhej O.s.p., a to vypočutím jednotlivých účastníkov konania, ich splnomocnených zástupcov, vyjadrením Obvodného pozemkového úradu v Námestove zo dňa 7. decembra 2010, zo dňa 5. septembra 2011 a 20. septembra 2011, rozhodnutiami Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1- A1/1995 zo dňa 24. januára 1995, č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, Odbor pozemkový, poľnohospodárstva, lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998 a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca navrhovateľov v rade 1/ a 2/ sa pridŕžoval písomne podaného opravného prostriedku. Vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 uviedol, že rozhodnutia, ktorými malo dôjsť k zrušeniu predmetného rozhodnutia (rozhodnutie Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998) považuje za rozhodnutia nulité, a teda rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 je právoplatné rozhodnutie, ktoré zákonným spôsobom nebolo zrušené.

Krajský súd ďalej citoval ustanovenia § 28 ods. 1, 29, 30 ods. 1, 2, § 31 ods. 1, 2, 3 a 7, § 79i Katastrálneho zákona (účinného do 30. mája 2010), § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len zákon č. 229/1991 Zb.) a uviedol, že z rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995, zistil, že bola podľa § 9 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. schválená dohoda o vydaní nehnuteľností zo dňa 8. júna 1993 a 21. decembra 1993 medzi oprávnenými osobami, a to podielníkmi spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín podľa pripojeného zoznamu a povinnou osobou a Poľnohospodárskym družstvom Tvrdošín a Odštepňým lesným závozom Námestovo, týkajúca sa medzi inými aj parc. č. 7201 z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera neuvedená, k. ú. B..

Z rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 súd zistil, že pozemkový úrad rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. tak, že podielníkom spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov uvedených v zozname oprávnených osôb uviedol, že spĺňajú podmienky zákona uvedené v § 6. V bode 2 výroku oprávneným osobám nepriznal vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú tu špecifikované v PK stave medzi inými aj k časti pozemku 7201 z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera 6 704 m², kat. úz. B. z dôvodu, že pozemky sú zastavané a stavby bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemkov.

Z rozhodnutia Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Žilina č. j.: 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 súd zistil, že tento správny orgán podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) zrušil rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. februára 1995 v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie

Okresnému úradu Tvrdošín, odbor PPLH, ktorý je príslušným správnym orgánom v zmysle zákona č. 222/1996 Z.z. .

Z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998 súd zistil, že Ministerstvo pôdohospodárstva SR podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Krajského úradu Žilina č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 potvrdilo a odvolanie zamietlo. Uvedené rozhodnutie podľa potvrdenia Ministerstva pôdohospodárstva SR (č. 1. 64 súdneho spisu) nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998.

Z rozhodnutia Okresného úradu v Tvrdošíne, odbor pozemkový, poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva č. 98/00946-018 zo dňa 12. júna 1998 v spojení s opravou rozhodnutia zo dňa 30. júna 1998 súd zistil, že podľa zákona č. 229/1991 Zb. podielnikom v spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín nebolo priznané vlastnícke právo, medzi inými aj k PK pozemku č. 7201 z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok o výmere 6 704 m². Zároveň z rozsudku KS v Žiline č. k. 10S 105/98 zo dňa 22. decembra 2005 bolo zistené, že krajský súd predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za to, že napadnuté rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín, t. j. zamietnutie návrhu na vklad vlastníckeho práva k pozemku špecifikovaného v predmetnej kúpnej zmluve, je vecne správne, i keď v priebehu konania pred súdom došlo k zmene postoja odporcu, ktorý poukazoval nakoniec na to, že napadnuté rozhodnutie nie je správne a je potrebné ho zrušiť. V danom prípade predovšetkým bolo potrebné posúdiť alebo vyjadriť právny názor na otázku skôr vydaných reštitučných rozhodnutí. Nesporné v predmetnom konaní je, že CKN parc. č. 12234/8 a 12234/15 vznikli z PK pozemku č. 7201, vložky č. 278 k. ú. B., ktorý bol predmetom viacerých vyššie špecifikovaných reštitučných rozhodnutí pozemkových úradov. Žiarec, poľnohospodárske družstvo ako predávajúci opieral svoje vlastnícke právo k predmetu prevodu o skutočnosť, že predmetný pozemok nadobudol podľa zákona č. 81/1949 Zb., rozhodnutia ONV č. Pôd. 520/1958, na základe ktorých skutočností malo dôjsť k prevodu, resp. prechodu majetku bývalých urbáristov okrem lesov na JRD Tvrdošín. Taktiež poukazoval na právoplatné reštitučné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, podľa ktorého vo vzťahu k PK pozemku 7201, vložky 287, k. ú. R. o výmere 6 704 m², druh pozemku pasienok nebol oprávneným osobám - podielnikom spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov vydaný z dôvodu jeho zastavanosti, nakoľko stavby bránili poľnohospodárskemu využitiu pozemkov, a teda vlastníctvu predávajúceho svedčí aj toto rozhodnutie. Na druhej strane vedľajší účastníci na strane odporcu poukazovali na to, že vlastníctvo k PK pozemku č. 7201 nikdy neprešlo na JRD Tvrdošín, vlastníctvo zostalo zachované bývalým urbárikom, nakoľko ide o pozemok, ktorý sa spravoval zákonným čl. XIX z roku 1898. Vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194- B 1/1995 zo dňa 24. januára 1995 uviedli, že toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimoodvolacieho konania a vo veci je potrebné rozhodnúť opätovne a práve preto súhlasili s rozhodnutím odporcu o zamietnutí návrhu na vklad kúpnej zmluvy.

Rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bola schválená dohoda o vydaní nehnuteľností medzi inými aj pozemku v PK stave č. 7201, pasienok z prot. č. 287, bez uvedenej výmery vo vzťahu k podielnikom spoločnosti Urbárskych spolumajiteľov Tvrdošín. Toto rozhodnutie nebolo predmetom mimoodvolacieho konania a nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995.

V danom prípade podľa názoru súdu bolo potrebné zaujať právny názor najmä k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995. A to najmä vzhľadom k tomu, že zostalo sporným (aj keď sa týmto rozhodnutím Správa katastra Tvrdošín v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberala) medzi účastníkmi konania, či predmetné rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné, a teda je potrebné, aby Správa katastra Tvrdošín z tohto rozhodnutia vychádzala, alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania tak, ako to pôvodne uvádzal aj Obvodný pozemkový úrad v Námestove vo svojom prvom vyjadrení k veci.

V tejto súvislosti súd dospel k záveru, že predmetné rozhodnutie - rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-BI/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65-68 Správneho poriadku - preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Toto rozhodnutie, resp. tieto dve rozhodnutia podľa názoru súdu nie je možné považovať za akty alebo rozhodnutia nulitné (vydané mimo kompetencie resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to tvrdia navrhovatelia a nakoniec aj odporca, t. j. nejde v danom prípade o rozhodnutia, ktoré by vydal orgán, ktorý v danom konaní nemal právomoc rozhodovať.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z. z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KÚ Žilina potvrdilo. V danom prípade teda súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65- 68 Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 1- B 1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z. z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Súd poukazuje aj na ust. § 67 ods. 2 Správneho poriadku, z ktorého vyplýva (a uvedené rieši aj Najvyšší súd SR v rozsudku 6SŽ/118/02 zo dňa 26. marca 2003), že nie je možné preskúmať rozhodnutie správneho orgánu, v danom prípade reštitučné rozhodnutie podľa zákona č. 229/1991 Zb., resp. výsledkom rozhodnutia v rámci mimo odvolacieho konania nemôže byť zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ak bol podaný návrh na preskúmanie rozhodnutia súdom (okrem toho, ak by plne vyhovel všetkým účastníkom konania). Nebolo sporné, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-BI/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru Krajského súdu v Žiline v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov v zmysle ust. § 9 ods. 6 predmetného zákona. Rovnako nebolo sporné, že tieto rozhodnutia (rozhodnutie KÚ Žilina a MP SR) by iným spôsobom boli zrušené napr. cez súdny prieskum podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., nakoľko vyšlo najavo, že proti rozhodnutiu Ministerstva Pôdohospodárstva č.j. 97/11498/150-15C zo dňa 5. februára 1998 žaloba podaná nebola.

Keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku PKN č. 7201 z vložky č. 287 - pasienok o výmere 6 704 m², k. ú. B., na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok a ktorý pozemok v danom prípade CKN pozemok č. 12234/8 a 12234/15 mali vzniknúť z tohto pozemku, bude potrebné, aby Obvodný pozemkový úrad v Námestove o tomto pozemku (resp. aj o iných) rozhodol opätovne. Preto podľa názoru súdu Správa katastra Tvrdosín rozhodla vecne správne, keď zamietla návrh na vklad predmetnej kúpnej zmluvy vzhľadom k tomu, že podľa názoru súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol v roku 2006, presne dňa 20.12.2006 ani platne previesť predmetný CKN pozemok č. 12149/13 na kupujúcich s poukazom aj na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o tzv. blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je v zmysle tohto ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca a aj súd musia prihliadať ex offio.

Súd poukázal na to, že predmetné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, okrem toho, že bolo zrušené vyššie uvedeným postupom, podľa názoru súdu malo aj tzv. vecné nedostatky. Vzhľadom k tomu, že predmetné rozhodnutie obsahovalo výrokovú časť vo vzťahu k PK pozemkom, konkrétne aj k PK pozemku č. 7201 (podobne tomu bolo aj v rozhodnutí Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995, zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995) bez toho, aby do výrokovej časti rozhodnutia bola premietnutá identifikácia parciel do stavu KN, tzn. je toto rozhodnutie aj v rozpore s vtedy platným Katastrálnym zákonom č. 265/1992 Zb. (§ 17), ktorý platil do 31. decembra 1995 a aj s vykonávacou vyhláškou č. 594/92 Zb., konkrétne § 39, § 58 ods. 1 a 2, t. j. bez identifikácie, resp. bez vypracovania geometrického plánu na znázornenie vydávaných, resp. nevydávaných nehnuteľností, ktoré vznikli rozdelením pôvodných PK parciel a parciel, ktoré sa nevydali. Toto je v rozpore s § 6 vyhlášky č. 594/1992 Zb. a aj § 58 ods. 3 predmetnej vyhlášky.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd konštatoval, že záver správneho orgánu, že prevodca nepreukázal, že je vlastníkom konkrétneho pozemku, ktorý bol predmetom prevodu, je správny. Odvolacie námietky vzhľadom na uvedené skutočnosti boli vyhodnotené ako nedôvodné. Ani podľa názoru súdu nemohol predávajúci disponovať s predmetným pozemkom, ale z dôvodu, že nebolo skončené reštitučné konanie, najmä teda vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B 1/1995 zo dňa 24. januára 1995 a aj s poukazom na citované ust. § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb.. Tak isto nie je vzhľadom na uvedené ani preukázané, keďže reštitučné rozhodnutie ako je vyššie uvedené bolo zrušené a konanie nie je skončené, že teda podľa tohto rozhodnutia by išlo o pozemok zastavaný, ktorý nie je predmetom vydania v zmysle zákona č. 229/1991 Zb.

Súd zároveň poukázal na to, že teda zatiaľ o časti PKN pozemku č. 7201 z PKN vložky č. 287 o výmere 6 704 m² kat. územie B., z ktorého mal vzniknúť aj pozemok, ktorý bol predmetom vkladu kúpnej zmluvy vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad kúpnej zmluvy zamietnutý nebolo rozhodnuté, preto predávajúci nemohol s poukazom aj na § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. platne previesť na navrhovateľov predmetný pozemok. Otázky právnych režimov, akými sa majú pozemky riadiť (či pozemky prešli na družstvo podľa zákona č. 81/1949 Zb. alebo či vlastníctvo zostalo zachované bývalým urbárskym podielnikom) sa podľa názoru súdu musia vyriešiť v rámci neskončeného reštitučného konania.

K námietke, že rozhodnutie je nezákonné preto, lebo nebol dodržaný procesný postup pri rozhodovaní o proteste prokurátora, a to najmä dodržania lehôt v zmysle zákona č. 153/2001 Z.z., krajský súd uviedol, že z pripojeného správneho spisu vyplýva, že protest prokurátora bol podaný 04.02.2008 pod č. Pd 11/08-5. Z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline Vo-10/2008-Št (Pd) zo dňa 22.05.2008 súd zistil, že Katastrálny úrad v Žiline vyhovel protestu prokurátora a právoplatné rozhodnutie Správy katastra Tvrdošín V 1993/2006 zo dňa 06.02.2007 o povolení vkladu vlastníckeho práva prospech navrhovateľa 2/ zrušil a vec vrátil Správe katastra Tvrdošín na ďalšie konanie. Proti rozhodnutiu Katastrálneho úradu v Žiline sa odvolali obaja navrhovatelia. O odvolaní rozhodoval Úrad geodézie a kartografie a katastra Slovenskej republiky, ktorý potvrdil rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline pod č. LPO-4238/2008/Ja zo dňa 06.08.2008 a odvolanie zamietol. Rozhodnutie Katastrálneho úradu v Žiline č. Vo-10/2008-St (Pd) nadobudlo právoplatnosť dňa 13.08.2008. Lehota na vydanie rozhodnutia v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) zákona č. 153/2011 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia o proteste, sa spravuje všeobecným predpisom Zákonom o správnom konaní. Lehota 30 dní na rozhodnutie o proteste prokurátora, upravená v § 26 ods. 5 Zákona o prokuratúre sa vzťahuje na vydanie rozhodnutia o tomto proteste, či už orgánom, ktorému bol protest doručený alebo nadriadeným orgánom, ak orgán, ktorému bol protest doručený mu nevyhovel. V danom prípade sa vzťahovala na vydanie rozhodnutia Katastrálneho úradu v Žiline a plynula od predloženia protestu na rozhodnutie tomuto orgánu. Ku dňu vydania rozhodnutia o tomto proteste však platilo znenie ust. § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre tak, že ak bezprostredne nadriadený dozerajúci orgán alebo orgán uvedený v ods. 1 nerozhodne o proteste prokurátora v lehote uvedenej v § 26 ods. 5 na účely osobitného zákona, sa má za to, že protestu nevyhovel. Na túto dikciu poukazujú navrhovatelia s tým, že nastala fikcia vydania rozhodnutia o

nevydaní protestu prokurátora, keďže lehota 30 dní zo strany katastrálneho úradu nebola zachovaná.

Krajský súd uvádza, že nedodržanie tejto lehoty nemá za následok vydanie tzv. fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ktoré by vylučovalo ďalej vydať rozhodnutie, ktorým bude vyhovené tomuto protestu. Fikcia, že protestu prokurátora sa nevyhovelo nastane len na účely osobitného zákona, ktorý je v zmysle poznámky (hore 20) v § 27 ods. 3 Zákona o prokuratúre, v ust. § 250b ods. 3 O.s.p. Uvedené ustanovenie umožňuje prejednať rozhodnutie správneho orgánu, ktoré nebolo doručené účastníkovi, v trojročnej lehote od jeho vydania. V danom prípade sa lehota troch rokov začne počítať od prvého dňa po ukončení 30 dňovej lehoty, v ktorej mal nadriadený orgán vydať rozhodnutie o proteste prokurátora. Teda v žiadnom prípade nedodržaním tejto lehoty nedochádza k vydaniu fiktívneho rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora, ale uvedené má len dopad na počítanie lehoty podľa § 250b ods. 3 O.s.p. Prípadné nedodržanie tejto lehoty nevyklučuje, aby nadriadený orgán aj po jej uplynutí vydal rozhodnutie, ktorým protestu prokurátora vyhovuje. Preto táto námietka je v celom rozsahu nedôvodná.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obaja navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie odporcu a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, príp. aby zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Namietali, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody v zmysle § §205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Majú za to, že súd nevyhodnotil správne dosah tzv. blokačného ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. a súvisiacej právnej úpravy zakotvenej v § 11 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona.

Podľa názoru odvolateľov právna veta súdom citovaného blokačného ustanovenia sa uplatňuje len na nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom vydania oprávnenej osobe. Podľa ustálených výkladových pravidiel ako aj súdna praxe: „Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu. (Jozef Gaisbacher - Základy pozemkového práva - str. 78 ods. 3 posledná veta - vysvetlivky k § 5). Za tohto stavu pre rozhodnutie vo veci bolo potrebné zo strany súdu ustáliť, či sa na daný pozemok vzťahuje zákonná prekážka pre jeho vydanie. V danom prípade boli predložené a súčasťou spisu správneho orgánu a súdu sa stali listinné dôkazy, ktoré preukazujú faktický charakter predmetného pozemku C-KN parc. č. 12234/8 a č. 12234/15 k.ú. R., že ide nesporne o zastavané plochy a nádvoría. V prílohe pripojený GP č. 2/2005 zo dňa 13.09.2005 preukazuje, že na predmetnom pozemku je umiestnená chata vo vlastníctve navrhovateľa, čo nie je medzi účastníkmi sporné a tak to mal aj vo svojom rozhodovaní posudzovať správny orgán aj Krajský súd Žilina, čo obaja opomenuli.

Namietali tiež posúdenie rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré podľa ich názoru mohlo byť zákonne zrušené len v preskúmvacom konaní súdnom a nie rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998. Ak Krajský úrad Žilina, odbor PPLH, Ministerstvo pôdohospodárstva konali podľa § 65 - 68 zákona č. 71/167 Zb. o správnom konaní v platnom znení, prekročili tým svoje zákonné kompetencie a ide teda o nulitné rozhodnutie so všetkými dôsledkami.

Krajský súd v Žiline takisto nesprávne posúdil dôsledky dodržania lehôt pri rozhodovaní o proteste prokurátora; jeho záver, že fikcia nevyhovenia protestu prokurátora nastáva len na účely osobitného zákona, ktorým je ust. § 250b ods. 3 O.s.p. považujú za nesprávny.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí, ktoré považuje za zákonné a navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

K odvolaniu sa vyjadrili aj vedľajší účastníci, ktorí navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. Poukázali na skutočnosť, že nie je zrejmé, o ktorej časti pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. 7201, zapísanej v PKV č. 287 k.ú. B., bolo už právoplatne rozhodnuté v reštitučnom konaní a o ktorej musí byť ešte vydané rozhodnutie. Predmetom konania je pozemok, ktorý nijakým právnym titulom neprešiel do vlastníctva štátu ani do vlastníctva inej právnickej osoby, čo znamená, že vlastníctvo zostalo zachované pôvodným vlastníkom. Poukázali tiež na právny názor vyslovený v náleze Ústavného súdu II. ÚS 348/08-42, a tiež na rozhodnutia najvyššieho súdu v obdobných veciach (8Sžo/13/2010, 8Sžo/383/2009), v ktorých boli listiny, ktorými malo byť preukázané vlastnícke právo predávajúceho, vyhodnotené ako neúplné a nezrozumiteľné. Za najpodstatnejšie preto považujú, že predávajúci nemal právo predmetné nehnuteľnosti predávať, pretože nebol vlastníkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok krajského súdu, rozhodnutie odporcu ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom napadnuté rozhodnutie odporcu skúmal najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľov uvedenými v opravnom prostriedku a či z takto vymedzeného rozsahu správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenými osobami v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o rozsudok, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250s O.s.p.) vec prejednal, pričom senát odvolacieho súdu jednotne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech.

Vo veci rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. júla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 8 písm. e/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy sa zrušujú správy katastra. V zmysle § 9 citovaného zákona pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia v sídle kraja, obvodného pozemkového úradu v sídle kraja, obvodného lesného úradu v sídle kraja, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v sídle kraja a správy katastra v sídle kraja ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad v sídle kraja. Nakoľko pôvodne žalovaný správny orgán zanikol a stratil tým aj spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania, účastníkom na strane odporcu sa stal Okresný úrad Tvrdošín z titulu zákonných zmien, s ktorým bude naďalej konané. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Navyše obdobná vec už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, preto odvolací súd v tejto veci podľa § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 10Sžr/102/2014 zo dňa 30. júla 2014, v odôvodnení ktorého je uvedený:

„Z vykonaných dôkazov je nepochybné, vo vzťahu k pozemnoknižnej p.č. 7201, evidovanej pôvodne v PKN č 287, k.ú. B., (z ktorej bola vytvorená C-KN parcela, ktorá je predmetom kúpnej zmluvy, pozemok C-KN parc. č. 12149/13, k.ú. R.), že v súčasnej dobe ako celok nie je identifikovaná v C-KN stave, vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred súdom, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku prebiehali viaceré reštitučné

konania.

V reštitučnom konaní sa rozhodovalo vo vzťahu k PK p. č. 7201 jednak k tej časti, ktorá bola zastavaná a podielnikom sa nepriznalo vlastnícke právo z konkrétnych zákonných dôvodov a jednak k tej časti, ktorá zastavaná nebola a v tejto časti sa podielnikom vlastnícke právo priznalo in natura.

Rozhodnutie, ktoré riešilo tú časť, ktorá bola zastavaná, bolo rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995, ktoré sa týkalo tiež časti PK p. č. 7201.

Rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 a č. 194-1-C1/1995 zo dňa 24. januára 1995 neriešili tú časť PK p. č. 7201, ktorá bola zastavaná.

Čo sa týka námietok odvolateľov týkajúcich sa otázky právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, právoplatného dňa 27. februára 1995, tak v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu sa bolo potrebné vyjadriť, resp. zaujať právny názor k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, a to najmä vo vzťahu, či toto rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti udáva, že predmetné rozhodnutie - rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65 - 68 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) preskúmanie rozhodnutia mimoodvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č.j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva Pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Tieto dve rozhodnutia nie je možné považovať za nulitné akty (vydané mimo kompetencie, resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to uvádzajú odvolatelia vo svojich odvolaniach.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z.z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KU Žilina potvrdilo.

V danom prípade teda odvolací súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65 - 68 zákona č. 71/1967 Zb., Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 I- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z.z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Nebolo sporné, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B 1/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimoodvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov podľa § 9 ods. 6 predmetného zákona.

Ďalej odvolací súd udáva, že keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku, ktorý je predmetom kúpnej zmluvy a na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok, odporca rozhodol správne, ak návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol platne previesť predmetný pozemok na kupujúcich s poukazom na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je tak v zmysle uvedeného ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca aj súd musia prihliadať ex offio.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil. Odvolacie dôvody neboli takého charakteru, že by mohli spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.“

Prevzaté dôvody platia v plnom rozsahu aj v prejednávanej veci s tým rozdielom, že ide o prevod vlastníckeho práva k iným nehnuteľnostiam - parcely C-KN č. 12234/8 zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m² a C-KN 12234/15, zastavané plochy a nádvoria o výmere 619 m², katastrálne územie R., vytvorené geometrickým plánom č. 2/2005 z 13.09.2005 z rovnakého pozemku, pozemnoknižná parcela č. 7201, evidovaného pôvodne v PKN vložke č. 287, k. ú. B., čo zakladá zhodu pri právnom posúdení. Odvolací súd sa stotožňuje s vyjadrením zúčastnených osôb, že v konaní bolo spochybnené právo predávajúceho nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, pretože jeho vlastníctvo nebolo jednoznačne preukázané. Navyše prevodu bráni aj ustanovenie § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktoré sa podľa názoru odvolacieho súdu vzťahuje na všetky nehnuteľnosti spadajúce do pôsobnosti cit. zákona až do právoplatného skončenia reštitučného konania. Odvolací súd sa stotožňuje aj s právnym posúdením námietky navrhovateľov, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhovieť protestu prokurátora pre uplynutie zákonnej lehoty krajským súdom a v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovatelia neboli úspešní, odporca zo zákona nemá nárok na ich náhradu a zúčastneným osobám trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.